

Rörelse, medvetande, upplevelse: njutning, livets essens

I detta föredrag finns en eller flera kommentarer om homosexualitet. Guidens ord om homosexualitet har varit en källa till kontroverser i Pathwork-gemenskapen. Dessa ord kan orsaka smärta, särskilt med tanke på ens sexuella läggning och erfarenhet av historisk och nutida partiskhet. Vi påminner alla om att Guiden i detta ämne, liksom i alla ämnen, uppmanar oss att finna vår egen inre auktoritet. (Styrelsen för International Pathwork Foundation, september 2022)

Välkomna, mina käraste vänner. Gud välsigne er alla. Välsignad är denna väg där ni förverkligar och utvecklar er själva. Alla ni som gör allvarliga ansträngningar för att övervinna ert inneboende motstånd mot att se och möta och förändra det som är orealistiskt och därför destruktivt inom er, kommer att börja skörda frukterna av denna strävan. Ni kommer att lägga märke till en ökad medvetenhet om er själva och en ökad frigörelse av vitala krafter och energier.

I kväll ska jag försöka länka samman flera saker som vi tidigare har tittat på separat, på grund av att ni då saknade den inre förståelsen för att upprätta en koppling. Gruppens framsteg på det stora hela gör det nu möjligt för mig att gå djupare. Och på den djupaste nivån förenas, som ni vet, alla kosmiska och mänskliga aspekter.

För länge sedan gav jag ett föredrag om livskraften [1]. Låt oss titta på detta igen med den erhållna större förståelsen. Livskraften utgör en fritt flödande energiström som manifesterar sig i hela universum. Varhelst en organisation uppfyller vissa grundläggande betingelser, tonar den in på livskraften. Livskraften genomsyrar och förnyar den. Den *lever*. En levande organism uppstår.

Tidigare definierade vi livet ur olika synvinklar. Låt oss nu göra det mycket enkelt för oss. Det finns tre grundläggande komponenter som bestämmer livet: rörelse, medvetande och upplevelse. Som ni kanske har märkt från ett antal tidigare ämnen, liksom från andra iakttagelser, så finns det många triader i livets andliga strukturer. Om det råder harmoni i den levande organismen, bildar triaden en helhet där den ena aspekten av triaden blandar, balanserar och harmoniskt kombinerar de två andra. Om organismen befinner sig i disharmoni med de universella lagarna, motverkar de tre faktorerna varandra. Så är det även med denna triad.

Låt oss titta närmare på var och en av dessa tre aspekters innebörd. Utan *rörelse* existerar inte livet. Det som lever måste röra sig; när rörelsen går ur, är det på grund av att livet går ur. Hela universum befinner sig i rörelse på grund av att det är levande. Den här principen gäller lika mycket för varje aspekt av den mänskliga individen. På den fysiska nivån är den lätt att observera. När musklerna inte rör sig, förtvinar de. En del av den fysiska kroppen förlorar sitt liv. På den mentala eller intellektuella nivån är den också märkbar. Den hjärna som inte tränas i att tänka – att röra sig – stagnerar. Den förlorar förmågan att tänka. Den förtvinar på samma sätt som musklerna i en kropp gör när kroppen inte rör sig. Att tänka är en rörelse.

På den emotionella nivån är rörelsen i allmänhet svårare att observera, såvida man inte befinner sig på en väg av inre utforskande. Ni, mina vänner, håller på att bli medvetna om inre betingelser i ert känsloliv som visar hur förträngning skapar en rigiditet. Rigiditet utgör motsatsen till livet som alltid är följsamt, alltid i rörelse. Även känslor utgör rörelse. När känslor förhindras eller manipuleras så att de inte kan fungera enligt sina egna harmoniska lagar, dämpas de.

För att vara helt levande vad gäller rörelse, måste därför alla nivåer i personligheten fortsätta att röra sig på ett naturligt, organiskt sätt. Att växa är att röra sig. Det finns inte, som jag har sagt så många gånger, något liv utan växande. Och eftersom växandet är en rörelse, finns det inte något liv utan rörelse.

Rörelse inrymmer kvaliteten av att sträcka sig ut. Den inrymmer relationens, kommunikations, kärlekens, förståelsens element. Den sträcker sig ut till den andra individen. Att förenas är otänkbart utan rörelse, eftersom förening alltid innebär att sträcka sig bortom jagets gränser.

Livets andra komponent är *medvetande*. Vi har diskuterat detta i så stor utsträckning att det inte behöver sägas så mycket om det nu. Det är självskrivet att i samma grad som en varelse är medveten, är den också levande. Det finns många grader av medvetande. Människan är den första varelsen på livets uppåtgående skala som äger ett jagmedvetande, en medvetenhet om sig själv i varierande grad. Människor som ni, mina vänner, som fullföljer en väg där ni ökar er medvetenhet om er själva, höjer er medvetandenivå på snabbast möjliga sätt. En ökad medvetenhet om jaget måste av nödvändighet öka medvetenheten om andra, om universum, om livet som helhet. Medvetenheten avgör rörelsens utsträckning och riktning och reglerar den i överensstämmelse med verkligheten. En rörelse utan medvetande förlorar sig ofrånkomligen i fel kanaler. Den kan vara alltför extrem eller den kan ge efter för apati och stagnation.

På denna väg upptäcker ni ofta hur ert känsloliv antingen stagnerar eller är okontrollerat. Er medvetenhet reglerar detta gradvis och bringar harmoni i ert känsloliv. Ofta försummar ni den

fysiska och mentala rörelsen. Men mycket oftare är det den emotionella rörelsen som försummas. Och även försummelsen av den fysiska och mentala rörelsen orsakas bara alltför ofta av en känslomässig stagnation.

Ansträngningen att öka medvetandet är i sig en rörelse. En rörelse utan medvetande – eller begränsad grad av medvetande – hindrar å andra sidan den harmoniska rörelsen på alla nivåer av personligheten. Om rörelsen och medvetandet enbart riktas mot yttre frågor, exempelvis, eller om förståelsen för det egna jaget försummas, kan integreringen av alla nivåer av personligheten inte äga rum. Kroppen och sinnet kan utvecklas, men anden lider när den emotionella nivån inte infiltreras med rörelse och medvetande. Blinda känslor som man inte är medveten om är en följd av att det saknas medvetande på den emotionella nivån. När rörelsen av att söka, tänka, urskilja, utvärdera inte riktas mot dolda känslomässiga områden, är känslornas rörelse ur balans – dels på ett blint och vilt sätt, som yttrar sig till exempel i en okontrollerbar fientlighet, dels på ett sätt som förlamar känslokroppens bästa förmågor.

Upplevelse är livets tredje komponent. Ju fullare upplevelse, desto mer harmoniskt måste samspelet mellan rörelse och medvetande vara. Ytlighet utgör brist på upplevelse. När känslokroppen är förlamad, måste upplevelseförmågan lida. När känslorna är förvrängda och ensidiga, är det för att verkligheten misstolkas. Det indikerar kort sagt en bristfällig medvetenhet, ett otillräckligt medvetande. Förmågan att utvärdera en upplevelse avgör välbehagets maximum och lidandets minimum. För det förstnämnda måste känslorna röra sig, för det senare måste medvetandet vara verksamt.

Ju högre en individs utveckling är på det stora hela, desto större är dess lycksalighet och välbehag och desto mindre är dess smärta och lidande. Detta beror på en korrekt utvärdering och realistisk varseblivning samt en fritt flödande rörlighet, obehindrad av rädslor, hämningar och förlamningar. Den lycksaliga upplevelsen följer kort sagt av att rörelse, medvetande och upplevelse blandas harmoniskt.

Upplevelse inrymmer behagsprincipen. Möjligheten till total lycksalighet inryms i livskraften. Det är er inneboende längtan att ta del av den upplevelsen, vilket blir möjligt när hela organismen är i harmoni med verkligheten, när du inte längre kämpar emot den på grund av missförstånd.

När psykets djupaste lager nås, blir det uppenbart att de grova, primitiva instinkterna endast månar om behagsupplevelsen. Bakom överbyggnaden av moraliska normer, lagar och regler, finns törsten efter högsta välbehag, oavsett konsekvenserna. Hos den omogna individen skulle behagsprincipen vilja fungera, men det otillräckliga medvetandet skapar en diskrepans mellan individens förmåga till välbehag och dess omgivning. Intellectuell mognad hindrar därför ofta

behagsprincipen, som förträngs när medvetandet inte tränger in i nivåerna. Förmågan att uppleva njutning kan därför inte utvecklas. Den förblir barnslig och självupptagen. Och om den kommer till uttryck, är den uppenbart destruktiv. Om den hindras att komma till uttryck, avlägsnas inte den inneboende destruktiviteten: den huserar under ytan medan den hålls i schack, så att ingen verklig uppfyllelse kan upplevas. Det är så på grund av att medvetandet inte tränger in i de dolda lagren. Rörelsen, som bör rikta sökandet efter njutning, hålls under kontroll, så att behagsprincipen inte kan utvecklas i individens liv. Förmågorna att uppleva maximal njutning motarbetas således.

Människan är menad att uppleva maximal njutning, men när njutningen upplevs på bekostnad av att skada antingen andra eller dig själv, har en harmonisk balans mellan livets tre komponenter inte uppnåtts. Detta att skada sig själv uppstår också av oberättigade skuld känslor och kommer till slut att skada även andra.

En av de mest skadliga faktorerna i personlighetens allmänna utveckling är den inverkan som djupt ingrodda fördomar och missuppfattningar har. Den här världen är så fylld med allmänt accepterade "fakta", att även de mest upplysta och självständiga andarna blint accepterar vissa postulat kring varför vissa saker antas vara rätt och bra och andra saker fel och dåliga. Känslan av att något är fel vad gäller den fria utvecklingen av mänskliga förmågor att uppleva universell lycksalighet, kombineras med personliga rädslor och negativa erfarenheter, så att personligheten kan förbli lamslagen i många inkarnationer tills den har modet att frigöra sig själv. Rädslan för och skammen över icke godtagbara instinktiva drifter kan omöjligen få dem att mogna så att de integreras. Som en följd av detta utvecklas många människor på ett ensidigt sätt. Ju längre någon utvecklas enbart i en begränsad riktning, där andra delar av personligheten lämnas orörda, desto större måste personlighetens kris och konflikt vara.

Samhällets tabun vad gäller de erotiska och sexuella krafterna som inryms i livskraften, har lett till en överdimensionerad intellektuell och teknisk utveckling jämfört med kärleksförmågan. Kärlekskraften kan inte växa om den godtyckligt separeras från den erotiska och sexuella kraften. De utgör alla en och samma ström. Om människans medvetande räddhågat bevakar varje känsloström och oroligt skär bort vad som anses vara fel, måste kärleksförmågan bli lidande – inte bara kärleken mellan könen, utan all slags mänsklig kärlek. Den stora andliga kärlekskraften känner inte till sådana uppdelningar och det är omöjligt att odla den om ett ständigt vakande öga försöker avlägsna vad som antas att vara fel. Det är som om människor försökte spela en symfoni samtidigt som man avlägsnar vissa väsentliga toner. I början kan vissa toner klinga falskt, men så småningom, efter tillräcklig övning, kommer dessa toner att harmoniera och bilda en integrerad helhet.

En långvarig missuppfattning som har avlägsnats först under de senaste femtio åren eller så, var tanken att spädbarn inte upplever erotisk eller sexuell njutning. Sanningen är att spädbarn upplever fysisk njutning starkare än vad den vuxna människan i allmänhet gör. Spädbarnet är inte belastat med skuld- och skamkänslor och missuppfattningar. De instinktiva drifterna manifesterar sig därför mycket mer intensivt. Upplevelsen av behagsprincipen är dock naturligt självcentrerad och outvecklad – vilket inte gör den fel eller syndig – eftersom medvetandet och rörelsen ännu är hindrade. I barnets tidiga år är dess njutning således riktad mot dess omedelbara omgivning – mot föräldrarna. Detta fenomen är helt naturligt och det är endast traditionella missuppfattningar som stämplar det som fel. Generation efter generation av nedärvda fördomar hejdar den växande individens naturliga utveckling. Rädslor för perversitet, homosexualitet och incest spelar en roll.

Men spädbarnet känner inte till sådana gränser. Dess sexuella instinkter frodas utan dessa föreställningar och idéer. Om skuld och en känsla av synd inte driver dessa instinkter under jorden, om den växande personen odlar en mental och andlig medvetenhet och hela personligheten växer harmoniskt, förändras den sexuella driften. Den genomgår samma process som den allmänna mänskliga utvecklingen. Ju mer personen växer, desto mer sträcker han eller hon sig ut, först från jaget till den omedelbara omgivningen och senare till världen utanför familjekretsen. Den unga ungdomen är mest upptagen med kamrater av samma kön, intellektuellt, mentalt, emotionellt – och även sexuellt, som en förlängning av jaget och av föräldern av samma kön. Men när växandet fortsätter, sträcker han eller hon sig ut mot det andra könet.

En öppen perversitet undviks inte genom den hämmande rädslan för synd, utan genom att hela den mänskliga organismen växer upp och ut ur sig själv. Rädsla för perversitetens synd tenderar bara att driva outvecklade instinkter inåt, så som är sant för alla andra mänskliga reaktioner.

När en person skäms över hat och fientlighet, över avund och hämndlystnad, pyser även dessa tendenser i det omedvetna. Man kan endast växa ut ur dessa känslor om man lär sig att se och möta dessa känslor, att förstå deras ursprung och orsak. Om man inte gör det, kan det se ut som att man inte hyser sådana känslor, men man kommer likväl att hysa dem. De yttrar sig indirekt genom en allmän förlamning av kreativa funktioner och möjligheten att ha givande och meningsfulla relationer och uppfylla sig själv.

Det är precis samma sak med de ”förbjudna” omogna sexuella känslorna. Även dessa måste ses och mötas, återupplevas och hanteras om personligheten ska växa harmoniskt och uppfylla sig själv.

Dessa förbjudna känslor finns ofta på en nivå inunder hat och bitterhet. Fientlighet och andra negativa känslor kanske har varit svåra att se på grund av de strider mot ens idealiserade självbild

och medför ett ogillande och avvisande. Men de är ofta mer acceptabla än lustbetonade känslor i samband med ens egen familj. Sådana lustbetonade känslor hålls därför ännu mer inlåsta än hat. Ett hat främjas ofta på ett konstlat sätt som ett motgift mot förbjuden njutning, och först därefter sker förträngandet av hat och ilska. Hela den här processen behöver alltså rullas upp, lager för lager, tills de mest primitiva områdena nås. Då och endast då kan ett organiskt växande ske och personligheten utvecklas i all sin prakt. Närhelst en livsaktivitet, oavsett hur nyttig, fruktbar eller kreativ den är i sig, tycks hindra utvecklingen av ditt känslomässiga djup i att uppleva njutning, är ditt inre väsen ur balans. Hos en balanserad, integrerad, hel personlighet kommer den ena aktiviteten att stödja den andra. En kreativ strävan lider aldrig av att livskraften upplevs fullt ut i alla dess aspekter. Sanningen är helt den motsatta.

Innan fördomar, rädsla och missuppfattningar tenderar att förhindra det naturliga flödet hos ett spädbarn som deltar i livskraften, är dess upplevelse av behagsdriften intensiv. Varje upplevelse hos spädbarnet påverkas av behagsprincipen. Den här principen inträder i alla barnets aktiviteter. Barnets typ av upplevelse och det psykiska tillstånd som det föds med, påverkar följaktligen dess inställning till behagsprincipen. När barnet blir smekt, matat, älskat, upplever det därför en intensiv fysisk njutning i kontakt med sin omgivning. Om utvecklingen fortskrider naturligt kommer, som jag tidigare nämnde, den uppsökande rörelsen att leda individen till att rikta behagsdriften ut från jaget till den omedelbara familjeomgivningen, till den yttre världen och till det motsatta könet. Som har diskuterats i ett tidigare föredrag, kräver den här rörelsen att kärlek, eros och sexualitet integreras, vilken i sin tur följer av att rörelse, medvetande och förmågan att uppleva utvecklas på ett jämbördigt sätt. Integreringen äger dock inte rum om det finns tabun, rädslor och en konstlad separation av instinktiva drifter. Deras existens förhindrar den naturliga utvecklingen.

Med en växande mognad i detta avseende, blir en fullkomlig förening mellan två individer av motsatt kön möjlig. Bortsett från den omåttliga lycksaligheten i den upplevelsen, gör föreningen det möjligt för de två personligheterna att fungera ojämförligt bättre i varje annat avseende. En sådan sund förening utesluter inte produktiva aktiviteter eller givande relationer med andra. Tvärtom, ju mer personligheten integreras och därför är förmögen att uppleva sitt öde – livskraftens totala lycksalighet – desto mer måste den innefatta andra. Upplevelseområdet vidgas, där varje upplevelse är fullkomlig på sitt eget unika sätt. Denna vidgade upplevelse innebär givetvis inte promiskuitet.

Ju mer du sträcker dig ut och integrerar alla dina förmågor i en harmonisk helhet, desto mer uppfyller du ditt andliga öde. Bortom den mänskliga sfären vidgas detta att sträcka sig ut i det oändliga, men detta går bortom den mänskliga fattningsförmågan. Begreppet andlig förening är mestadels ett teoretiskt begrepp för människor, men i detta skede kan det sägas att det inte finns

någon godtycklig separation mellan livsströmmens olika realiteter, som inrymmer behagsprincipen. Livet på jorden utgör en förberedelse för detta högsta välbehag och det är därför av yttersta vikt att avlägsna problemområdena i psyket. Problemområdena innebär att behagsdriften låstes i samband med en negativ, obehaglig upplevelse, på grund av skuld och rädsla, av missuppfattningar och av att upplevelsen införlivades på ett bristfälligt sätt.

Denna negativa låsning av behagsdriften kan anta två ytterlighetsformer, med många grader däremellan. Den ena ytterligheten består av ovanpålagda regler, tabun och falska skuldkänslor, vilka ger upphov till ilska och uppror. En sådan ilska och ett sådant uppror följer av att man kämpar emot det som man delvis accepterar. Det indikerar inte en verklig frihet, som endast kommer ur medvetenhet och förståelse. I det yttre kan upproret komma till uttryck i att man lever ut grova, outvecklade, primitiva instinkter i en trotsig anda, eller så hyser man rädsla och skuld och förhindrar därmed ett organiskt växande. Instinkterna förblir i det primitiva barndomstillståndet och det som en gång var naturligt och organiskt, blir senare i livet destruktivt.

Vid den andra ytterligheten motverkar skuld och rädsla att behagsprincipen utvecklas, och själen hindras i denna aspekt av sin utveckling. Den frustreras och känner ett tomrum, för den djupa längtan efter lycka är inte fel, utan är i själva verket en andlig faktor. Överkompensation och felkanalisering är ytterligare följder, tills själen slutligen följer sitt öde och bringar alla sina förmågor in i en växandeprocess. Det finns vanligtvis stadier mellan dessa ytterligheter, antingen uppenbara eller omedvetna, såtillvida att personligheten blint strider mot båda ytterligheterna och pendlar, men aldrig är upplyst och frigjord.

Det är följaktligen mycket viktigt att alla på denna väg undersöker sina primitiva, hittills orörda känslor i detta avseende. De behöver lyftas fram ur sitt gömställe och ses i samband med personliga upplevelser och betingelser i den tidiga omgivningen.

Det förkunnas ofta att njutning för sin egen sak är fel. Sanningen är helt det motsatta. När personligheten utvecklas harmoniskt, innefattar behagsdriften andra, den ger och tar emot – och det är så det ska vara. Hos en mogen individ är behagsdriften inte självcentrerad och uteslutande. Den kan därför inte vara asocial. Den är bara asocial och uteslutande om den vuxna manifesterar sin sexuella drift på ett sätt som är lämpligt för ett barn. Barn är asociala, självcentrerade och därför uteslutande. Känslor som förblir låsta i det barnliga tillståndet är mindre syndiga än att de är ett tecken på en fördröjning i den allmänna utvecklingen. En omogen individ kommer ofta att använda behagsdriften för andra behov – till exempel för att förstärka egot, för att minska otillräcklighetskänslor, för att känna sig önskad och eftertraktad då man känner sig osäker och hjälplös. Aggression och fientlighet tas ofta upp av behagsdriften och manifesterar sig utan personens medvetenhet i den sexuella driften. Det är då som man verkligen kan tala om

perversitet, eftersom behagsprincipen används för någonting annat än sin sanna funktion. Den bör uppfyllas genom att man blir mer medveten om sig själv och genom att man växer ut ur sina problematiska känslor. Behagsprincipen blir, åtminstone delvis, ett substitut för emotionellt växande och medvetenhet.

Ni behöver hitta förvecklingarna av er skuld, förträngning, rädsla, era tidiga barndomslåsningar av behagsprincipen, dess misslyckande med att utvecklas, samt verkningarna som detta bristande växande har på era liv och era relationer. Förvecklingarna kan endast upptäckas genom att titta djupt in i era dolda primitiva känslor i samband med er tidiga omgivning. Detta är inte lätt, det kan inte göras på en gång. Psyket behöver lösgöras något i tidigare skeden på denna väg, så att det blir möjligt att återuppleva dessa tidiga känslor. Detta kan göras om man inte stretar emot den här strävan. Belöningen för den efterföljande frigörelsen är bortom ord.

Så länge personligheten är omedvetet låst vid tidiga upplevelser, kan själen inte riktigt växa och utvidga sina upplevelser. Låsningarna kan inte ges upp utan att en medvetenhet kommer in i hittills stängda områden. Då och endast då kan man komma till rätta med de otillräckligt införlivade tidiga upplevelserna och psyket blir redo att verkligen sträcka sig ut. Låsning innebär att det saknas rörelse och att det därmed saknas ett växande. Den innebär att det saknas medvetande, för i medvetandet skulle en korrekt förståelse kunna tillämpas så att livskraftens rörelse skulle kunna lösa upp låsningen. Upplevelsen skulle då kunna äga rum på den nivå som individen potentiellt är redo för. Där rörelse, medvetande och upplevelse fungerar harmoniskt, är individen uppfylld och i grunden lycklig, oberoende av tillfälliga yttre svårigheter. I ett sådant fall är kärlek, eros och sexualitet en och samma kraft och det finns ingen konflikt mellan intellektet, känslorna och det andliga centrumet.

Låt oss nu titta på vissa grundläggande omständigheter i barndomen, vilket kommer att hjälpa er att titta på er egen barndom. Barnet upplever, som jag tidigare nämnde, en intensiv njutning i kontakt med sina föräldrar. Oavsett om det är samma kön eller inte, står vardera förälder i förgrunden under vissa perioder av barnets utveckling. Detta är normalt och friskt för dessa begränsade perioder. Men sådana känslor etiketteras som syndiga och perversa. Barnet absorberar snart dessa idéer, även när de inte uttrycks direkt, eftersom de genomsyrar atmosfären och de vuxnas medvetna och omedvetna tankar. Resultatet av dessa etiketter är precis motsatsen till den avsedda effekten. Barnet skulle naturligt växa ut ur dessa känslor, men skuld, skam och rädsla låser dem i det omedvetna psykiska livet; det blir omöjligt att relatera till andra utan dessa tidiga känslors inverkan. Lager av destruktiva, konstlade känslor täcker då över det grundläggande tillståndet. I denna process omvandlas kärlek, kombinerad med behagsdriften, till hat. Hatet måste täckas över med en steril, falsk, förespeglad kärlek. Hatet beror därför inte bara på avvisande och smärta, utan lika mycket på det som tycks vara förbjuden kärlek.

I ert arbete på denna väg har det blivit allt tydligare att ni relaterar till era föräldrar i era andra relationer, särskilt med er partner. Ju mer låsta känslorna är, desto mer indikerar de att starka känslor är inblandade. De mest kraftfulla känslorna är de som är knutna till behagsprincipen. Om ni nu beaktar ett antal tidigare föredrag, särskilt dem som handlar om föräldrarnas inverkan och beteendemönstren som har sitt ursprung i föräldrarelationen, kommer ni att erhålla en betydligt djupare insikt. Den insikten kommer att göra det möjligt för er att återuppleva det som håller er stela, det som hindrar ert fulla organiska växande. Var inte rädda för att möta dessa känslor. Uppmuntra dem! Ni har ingenting att frukta av att möta dem – tvärtom. Var lyhörda, mina vänner, och ni kommer verkligen att befria er. Var särskilt vaksamma när känslor tycks vara problematiska på grund av att det finns för mycket blind dyrkan eller för mycket bitterhet – mer än vad situationen kanske motiverar. Sådana överreaktioner visar att man inte har kommit till rätta med naturliga faser i sin tidigare utveckling.

När den erotiska längtan i barndomen i viss mån uppfylldes, på grund av en öppenhjärtig och tillgiven förälder, garanterar detta inte nödvändigtvis en fortsatt sund utveckling. Närhelst skuld känslan är för stark, är individen oförmögen att hantera upplevelsen. Den oförlösta upplevelsen kommer senare att uttrycka sig som att man slåss mot kärlek och erotisk eller sexuell uppfyllelse. Om barnet å andra sidan inte fick den uppfyllelse som det längtade efter, blev det övertygat om att dess längtan var fel och den vuxna individen kommer återigen att slåss mot dessa känslor. Själens sunda längtan kan understundom motverka en sådan konflikt, men längtan försvagas alltid av den icke-införlivade ursprungliga upplevelsen.

Ni kanske tror att det bara är upplevelsen av njutning under barndomen som aktiverar den erotiska och sexuella kraften hos den växande individen. Men en smärtsam upplevelse smälter ofta samman med behagsdriften och fäster en erotisk och sexuell njutning vid den smärtsamma upplevelsen. Det är viktigt att inse detta faktum. Rädsla och smärta utgör essensen i alla negativa upplevelser. Det är ofta fallet att en människa bara fungerar erotiskt eller sexuellt i samband med rädsla och smärta; när rädsla och smärta är frånvarande, kan behagsprincipen inte komma till uttryck. Jag kan inte betona nog hur viktigt det är att undersöka era områden av negativ njutning och koppla ihop dem med omständigheter i barndomen som gav upphov till smärta och rädsla. Då hittar ni lösningen direkt och utan omvägar. Det är uppenbart att så länge en person är låst vid en negativ erotisk eller sexuell njutning, är det omöjligt att upprätthålla en fruktbar, dynamisk relation. Den måste alltid ta slut och en sådan person kan därför inte uppleva det som hans eller hennes själ längtar efter.

Detta utgör dock inte en så negativ faktor som man kan tro, för barnet lindrar smärtan genom att låta behagsprincipen påverka den smärtsamma upplevelsen som annars skulle ha varit outhärdlig

för barnets outvecklade ego. Om en smärtsam upplevelse erotiseras eller sexualiseras, tillåter den individen att på ett begränsat sätt uppleva den återvitaliserande livskraften, vilket är bättre än alternativet att motarbeta behagsdriften helt och hållet. I de flesta fall kombinerar personen omedvetet dessa alternativ för att hantera smärtsamma upplevelser.

Det är av yttersta nödvändighet att lösa upp alla dessa låsningar och därmed frigöra livskraften. Frustration, varje bristande uppfyllelse, självogillande, skuld, sjukdom, brist på energi eller kreativitet, vilken negativ aspekt av skapelsen som helst, måste i slutänden vara kopplad till denna aspekt av den mänskliga utvecklingen. Alla människor inrymmer i sina psyken de spädbarn de en gång var. Och spädbarnet svarar och reagerar så som det en gång gjorde. Det månar endast om den enkla önskan om att uppleva välbehag. Antingen gavs detta välbehag eller så gjorde det inte det. Föräldrarna hade makten att ge eller hålla tillbaka. Spädbarnets grundläggande kamp är att uppnå välbehaget och undanröja det som står i vägen. Denna enkla, primitiva kamp existerar fortfarande inom varje individ. Den är i sig inte syndig, skamlig eller felaktig. När psyket växer ut ur detta primitiva tillstånd, förändras sökandets nyanser, tonvikt och förgreningar.

Den ena föräldern kan ha gett mer välbehag, den andra mer smärta. Båda föräldrarna kan ha gett båda. I vilket fall fortsätter behaget och smärtan att slåss inom dig tills de tas fram i medvetandets dagsljus. Kampen fortsätter då på ett helt annat sätt, på ett sunt och konstruktivt sätt som leder till andlig mognad.

Alla bilder, falska lösningar, missuppfattningar och inre konflikter uppstår ur spädbarnets kamp mellan att uppnå behag och undvika smärta. Spädbarnets sammanslagning av smärta och behag som en ”utväg”, får inte förväxlas med föreningen mellan behag och smärta som sker när dualiteten i det jordiska livet övervinns. Det förstnämnda utgör ett blint försök att övervinna dualiteten och är som sådant inte verkligt eller fruktbart.

På era fortsatta steg på denna väg, mina vänner, beakta detta föredrag tillsammans med det senaste. Att arbeta igenom dem som en enhet kommer att underlätta saker betydligt. Försök att upptäcka den dolda rädslan för era känslor som grundar sig i att mänskligheten så starkt har separerat allmänmänsklig tillgivenhet från det erotiska sexuella flödet. I verkligheten kan de inte vara så totalt separerade. Er rädsla för era känslor hämmar er och får er att manipulera dem på ett subtilt men distinkt sätt. Ni är felaktigt rädda för att era utvecklade, primitiva instinkter kommer att vilseleda er. Att bli medveten om dessa instinktiva drifter kommer bara att harmoniera dem i den utveckling som ni har uppnått i övrigt.

Missförstå inte mina ord, mina vänner. Jag förespråkar inte att ni lever ut era barnsliga instinkter. Allt jag menar att säga är att alla barn har dessa instinkter. Och de finns fortfarande i viss grad hos

var och en av er tills ni verkligen ser och möter dem och frigör er från ert självpåtagna fängelse. När du väl ser och möter och kommer till rätta med dessa hittills dolda primitiva känslor, när du övervinner din orimliga rädsla och skam för att göra det, kommer du att växa ut ur dem och sträcka dig ut ytterligare. Då kommer du verkligen att relatera. Den nya personen kommer inte längre att utgöra ett substitut för den ursprungliga föräldern som du fortfarande söker. Du kommer då inte bara att uppleva en ny fullhet i livet och lycksalighet, utan dina produktiva aktiviteter kommer också att nå en ny höjd, då de utförs i frid och harmoni. Spändhet, frustration, irritation – dessa ständiga följeslagare som kommer från instinkter som du kan inte acceptera inom dig och som du därför är rädd för och flyr från – kommer att lämna ditt psykiska system.

Jag dristar mig till att säga att var och en av er kommer att upptäcka, åtminstone i viss grad, att ditt erotiska gensvar endast sker när det finns åtminstone ett litet element av avvisande, rädsla, osäkerhet eller smärta. När dessa negativa känslor är helt frånvarande, kan även det erotiska gensvaret vara frånvarande. Det är ofta helt omöjligt att upprätta det lämpliga klimatet där man fungerar erotiskt, eftersom ett totalt avvisande inte heller är möjligt. Även om du känner dig bortom behovet av eller önskan om att bli uppfylld i ett partnerskap på grund av att du har nått hög jordisk ålder, löst upp din låsning eller konfronterat dina ursprungliga barndomsförhållanden, är det lika viktigt att livskraften återvitaliserar andra områden i ditt liv. När du misslyckas med att lösa upp låsningar, blockeras livskraften och den blockeringen har konsekvenser. Ju friare du blir från blind rädsla, skuld och missuppfattningar, desto mer kan du välja fritt med en genomträngande, realistisk medvetenhet, snarare än att bli tvingad in i mönster. Att följa med livsströmmen kan bara vara rätt i alla tänkbara aspekter. Att ur blindhet, okunnighet, envishet och rädsla göra motstånd mot den, kommer oundvikligen att hämma och hindra dig där du minst önskar det.

När ni arbetar med smärta och behag som har slagits samman på grund av att den smärtsamma upplevelsen annars inte kunde införlivas, notera å ena sidan att så länge detta tillstånd råder inom er, snuvar ni er själva på det mest tragiska och onödiga sätt. För genom att se och möta ditt tillstånd, kan du förändra det på ett sätt som kommer att ge dig och andra omätlig lycka. Det är å andra sidan också viktigt att ha en vidare syn. Även om sammanslagningen av behag och smärta i det konfliktfyllda psyket kan kallas perversitet eller masochism, är den fortfarande en välsignelse. Livskraften måste träda in i förvrängda områden, även när den tvingas komma till uttryck på ett felaktigt, omkastat sätt tills man växer ur konflikten; annars skulle man bli mer och mer handlingsförlamad, svag och tom på alla områden i livet. Du skulle inte kunna växa alls, inte heller kunna glädjas av någon njutning överhuvudtaget. Tänk på de individer som inte får ut någon glädje ur livet. Dessa är alltid de som oavsiktligt har stoppat den upplivande strömmen. Människor anklagar ofta den här strömmen för att vara ond på grund av att de godtyckligt delar

upp den i acceptabla och oacceptabla kategorier och betraktar dess primitiva uttryck som oföränderligt snarare än som ett tillfälligt stadium.

Barndomsfasen behöver återupplevas och ses i sitt rätta ljus, mina vänner. Många av er närmar stadiet där ni kan göra det; vissa av er har redan tagit betydande steg i den här riktningen. Andra är ännu alltför blockerade och rädda. Men även de kommer så småningom att uppbåda modet att upptäcka att de verkligen inte behöver vara rädda för den här fasen, eftersom den är naturlig. Den är inte skamlig. Den ingår som en del i den allmänna utvecklingen. Jag kan inte uttrycka hur tacksamma ni kommer att vara mot er själva för att ni inte undflyr denna mycket viktiga del av er utveckling. Ni har alla tidigare märkt hur upprymda och befriade ni kände er när ni övervann ert motstånd mot att gå djupare. Ju större kampen och motståndet är, desto mer meningsfull var insikten och desto mer befriande var effekten. Det är inte annorlunda i detta avseende, mina vänner.

Detta föredrag kan tolkas som ett psykologiskt material. Men ingenting kunde vara längre från sanningen. Under de senaste femtio åren eller så, har människan uppnått stora insikter på detta område ur en rent psykologisk synvinkel, som är inriktad på personlig lycka i detta liv. Men jag talar om något som sträcker sig längre. Det öppnar upp de andliga utblickarna på förening. Det inrymmer alla aspekter av er utveckling. Det är viktigt att förstå mitt budskap ur detta perspektiv. Syftet med den andliga utvecklingen som diskuteras i detta föredrag sträcker sig bortom den personliga njutningen som du kan uppleva. Även om den senare är ett resultat av den övergripande, harmoniska utvecklingen och absolut inte strider mot den, har själens utveckling ännu mer långtgående betydelse i utvecklingsplanen.

Den universella livskraften förkroppsligar storhet, skönhet och renhet. Det är människans orenhet som får en viss aspekt av livskraften att tyckas vara oren.

Vissa av mina vänner kan dock ha svårt att förstå allt detta. Vissa av er kanske tror att jag upprepar mig. Men de av er som verkligen utforskar er själva på djupet och är på väg att nå dessa områden, kommer inte att finna mina ord repetitiva eller omöjliga att förstå.

Detta föredrag bör ge er en hel del material. Om ni verkligen fullföljer er inre utveckling, inte bara i yttre gester, måste det ha en varaktig effekt på ert psyke och på riktningen för dess utforskande och förverkligande. Det måste ge något att tänka på, annars kommer ni att fortsätta att vara rädda för elementet inom er som förlamar det bästa inom er – tills modet och ansträngningen samlas för att göra vad din ande väntar på att du ska göra.

Eftersom det inte finns någon mer tid för frågor i kväll, kommer jag att ge er all den tid ni önskar när vi kommer till diskussionen som har avsatts för detta föredrag. Jag kommer då att svara på alla frågor och diskutera alla exempel eller problem som presenteras för mig.

Jag vill avsluta det här föredraget med att säga att de av er som inte undflyr denna djupa och fullständiga växandeprocess i detta liv sannerligen är välsignade. Ni kan verkligen glädjas! Låt er inte bli modfälda av den kris som alltid är möjlig när man är oresonligt rädd för att se och möta något som är svårt att acceptera. Det okunniga barnet, som tror att det måste gömma sig, reagerar mycket starkt innan det förs fram ur det dolda. Efter denna avgörande frigörelse, kommer ni inte längre att handskas med små befrielser, små insikter, efterföljande återfall och upprepningen av processen. Detta steg innebär ett väsentligt och betydande växande av varaktigt värde, av varaktig effekt.

Var välsignade, alla ni! Ta emot den vibrerande livskraften som inrymmer allt som inte kan utvärderas i termer av rätt eller fel, gott eller dåligt. Allt är ett. Var i frid. Var i Gud!

...

[1] Föredrag 48

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-06-16